

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12041/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић, Гордане Џакула, Катарине Манојловић Андрић и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Константин Ранков, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Срђан Кадачки, адвокат из ..., ради утврђења права службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 894/22 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 894/22 од 13.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 894/22 од 13.04.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1877/20 (2017) од 19.01.2022. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да је путем одржаја, као једини законски наследник сада покојног ВВ, тужилац као садашњи власник кат. парцеле број .. уписане у лист непокретности број .. КО ..., као повласног добра, стекао право службености коришћења бунара са хидрофором на кп.бр. ..., са земљиштем од 14 ари 42м2 уписаног у лист непокретности број .. КО ... као послужног добра, те да се обавезе тужена да трпи да се на кп.бр. .. уписаној у лист непокретности .. КО ..., на којој се налази бунар са хидрофором у ..., укњижи право службености коришћења бунара са хидрофором у корист власника кп.бр. .. на којој је саграђена стамбена зграда тужиоца у ..., са земљиштем површине 7 ари 42м2 и у корист власника непокретности уписан у лист непокретности .., кп.бр. .. са земљиштем површине 14 ари 42 м2 КО Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 254.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 894/22 од 13.04.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у

Зрењанину П 1877/20 (2017) од 19.01.2022. године. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се ради разматрања питања у интересу равноправности грађана сходно члану 404. ЗПП иста сматра изузетно дозвољеном.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора, јер донета одлука не одступа од становишта овог суда израженог кроз донете одлуке. Такође, нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена).

Поступак у овој парници покренут је дана 21.08.2017. године тужбом поднетом ради утврђења права службености стеченог одржајем, а вредност спора означена је у висини од 10.000,00 динара.

Чланом 33. став 1. ЗПП прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, а тужилац у тужби наведе да пристаје да уместо испуњења тог захтева прими одређени новчани износ, као вредност предмета спора узмеће се тај износ. Другим ставом истог члана прописано је да се у другим случајевима, ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавним сматра вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници у којој је вредност предмета спора означена у износу нижем од прописаног чланом 403. став 3. ЗПП, то је иста као недозвољена одбачена сходно члану 413. ЗПП.

Имајући у виду одлуке садржане у првом и другом ставу изреке овог решења, трећим ставом изреке као неоснован је одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка с обзиром да сходно члану 154. став 1. ЗПП исти нису били потребни.

**Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић